

Ἡ Α. Β. Υ. ἡ περιγκήπισσα Μαρία καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς «Ἀλβανίας»

τοῦ πλωτοῦ νοσοκομείου, κομίζοντος ἐκ τῆς Ἡπείρου τραυματίας.

✱ ΤΟ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΘΕΑΤΡΟΝ ✱

ΑΙ ΔΑΔΕΣ

ΕΟΝ ἔργον παρεπιάθη εἰς τὸ Παρισινὸν θεάτρον «Πόρτ-Σαιν-Μαρτέν» τρίπρακτον δράμα τοῦ Ἑορικού Μπατάιγ ὑπὸ τὸν τίτλον «αἱ Δάδες».

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου εἶνε διπλῇ. Ἔχει ὑπόθεσιν δράσεως, καὶ ἔχει ὑπόθεσιν μεγάλων ιδεῶν ἀναγομένων εἰς τὸν κόσμον τῶν σκέψεων.

Τοὺς σοφοὺς παριστᾷ ὁ συγγραφεὺς ὡς δάδας τῆς ἐπιστήμης, καὶ φαντάζεται τὸ ἱατρικὸν ἔρ-

γατήριον τοῦ Ἰνστιτούτου Κλώδ-Μπερνόν, τὸ ὁποῖον διευθύνεται ἀπὸ τὸν σοφὸν Μπουγκέ, τὸν κατορθώσαντα ν' ἀπομονώσῃ τὸ μικρόβιον τοῦ καρκίνου. Ἡ κυρία Μπουγκέ, γυνὴ μορφωμένη, εἶνε υπερήφανος διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ συζύγου της τὸν ὁποῖον πολὺ ἔχει βοηθήσει. Εἰς τὸ ἐργατήριόν του λοιπὸν περιτριχίζόμενος ἀπὸ τὴν σύζυγόν του, τὴν θυγατέρα του Μαρκέλλαν, φοιτήτριαν τῆς Ἰατρικῆς, τὸν ἱατρὸν Βλονδέλ, ὑποδιευθυντὴν τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ προσφιλεῖ του συνεργάτην, καὶ ἄλλους μαθητάς, ὁ Μπουγκέ ἐξηγεῖ τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν του, καὶ εἶτα τοὺς παρατρέπει εἰς ἄλλην αἴθουσαν, ὅπως τοῖς ἐπιδείξῃ τὰς παρασκευασθεῖσας καλλιεργείας.

Ἡ Μαρκέλλα ὁμῶς κρατεῖ τὴν μητέρα της, καὶ τῆς ἀνακοινεῖ ὅτι ἤκουε δύο σπουδατίας νὰ χωριστεύουν εἰς βίαιος τοῦ Μπουγκέ, λέγοντας δὲ ὅτι ὁ καθηγητὴς εἶχεν ἀθεμίτους σχέσεις μὲ μίαν νεά-

νίδα, ἡ ὁποία ζῇ ὑπὸ τὴν στέγην του, τὴν Ἑδουίτ Βοροδίτς. Ἡ νεάνις αὕτη εἶνε Οὐγγαίς, ἣτις χρησιμεύει ὡς γραμματεὺς τοῦ Μπουγκέ, εἰς τὸν ὁποῖον εἶνε ψυχῇ τε καὶ σώματι ἀφωσιωμένη.

Ἡ κυρία Μπουγκέ ἐρωτᾷ τὸν σύζυγόν της ἐὰν ὄντως ἔχει ἐρωμένην τὴν Ἑδουίτ καὶ ἐπὶ τῇ ἀρνήσει του τὸν πείθει νὰ τὴν ὑπανδρεύῃ μὲ τὸν ὑποδιευθυντὴν τοῦ Ἰνστιτούτου Βλονδέλ, ὅστις τὴν λατρεύει.

Ὁ Μπουγκέ κάμνει τὴν πρότασιν εἰς τὴν νεάνίδα, ἣτις εὐρισκόμενη μόνη μὲ αὐτὸν τοῦ λέγει ὅτι εἶνε κακὸν αὐτὸ τὸ ὁποῖον κάμνει, νὰ τῆς θυσιάσῃ τὴν ζωὴν της, ἀφοῦ τὴν κατέκτησεν ἐρωμένην του. Καὶ τοῦ ἀποκαλύπτει ὅτι τὸν ἀγαπᾷ καὶ ὅτι μέχρι θανάτου θὰ τὸν λατρεύῃ.

Ὁ Μπουγκέ ἀναπτύσσει τότε τὰς ὑπερκοσμίας θεωρίας του καὶ τῆς λέγει, ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται καὶ τὸ γεγονὸς τὸ ὁποῖον ὡς λέγει ἡ Ἑδουίτ ἔχει πληρώσει ὅλην τὴν ζωὴν. Αὐτὸς εἶνε ἐλεύθερος ἀπὸ τὰς ματιγώσεις τῆς σαρκὸς καὶ δὲν ἐνθυμεῖται τίποτε νὰ τὸν συνδέῃ μὲ τὰς αἰσθήσεις της. Ἡ Ἑδουίτ βλέπουσα τὸν βράχον αὐτὸν ἀκλόνητον εἰς τὰς πεποιθήσεις του δέχεται νὰ ὑπανδρευθῇ τὸν Βλονδέλ. Εἶνε ὁμῶς τόσον ἐμφανὴς ἡ αὐτοθυσία της, ὥστε ὁ Μπουγκέ παράττεται καὶ φοβεῖται μήπως αἱ ὑπερκόσμιαι θεωρίαι του εἶνε πεπλανημένα.

Ὁ Μπουγκέ δὲν θέλει ν' ἀποδεχθῇ τὴν θυσίαν αὐτὴν πρὶν ἢ ἐρωτῇ περὶ τοῦτου τὸν βοηθόν του. Ἐρωτηθεὶς ὁ Βλονδέλ, ἀπαντᾷ ὅτι δὲν ἀγαπᾷ οὐδὲ θέλει νὰ νυμφευθῇ τὴν γραμματέα, τὴν ὁποίαν πιστεύει, μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους σπουδατίας, ὡς ἐρωμένην τοῦ Μπουγκέ. Οὕτως ὁμῶς ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς τιμῆς του τὸν βεβαίῳ περὶ τοῦ ἐναντίου. Καὶ δὲν